

Közzétette: szerkesztő4
2017. április 25. kedd, 17:42

Sajnos megszokhattuk már, hogy ebben az országban fogyóban van az együttérzés, a megértés, a segítőkészség. Az empátia és alapműveltség hiányáról számol be egy, a szerkesztőségünkbe eljuttatott olvasói levél is.

Nevezetesen: a család az édesapa temetését intézni érkezett az egyik városi temetkezési vállalatba. Mivel a legtöbb rokon és ismerős már külföldön él vagy dolgozik, így arra a következtetésre jutottak, hogy a szombati napon elhunyt szeretettüket kedden, a délutáni órákban helyeznék örök nyugalomra pontosan azért, hogy eljöhessenek azok is leróni végső kegyeletüket, akik az országhatáron túl tartózkodnak. Ám a temetkezési vállalatnál ahelyett, hogy együtt érző, segítőkész ügyintéző fogadta volna őket, egy mogorva, sőt durva és elutasító alkalmazottal voltak kénytelenek tárgyalni a temetés körülményeiről. Ekkor tudták meg, hogy az általuk kiválasztott időpontban nem temettethetik el az édesapjukat, mert az ügyintéző szerint „mondja meg, mi legyen, nem a gyászolók”. Még akkor sem tért jobb belátásra, amikor a családtagok elmondták, miért kérnék a kedd délutáni időpontot. Végül - sok megalázó és pökhendi kijelentést követően – felajánlotta a szerda délutáni terminust. A család elfogadta, hiszen nem tehetett mást. Ám a panaszkönyvbe beírták, hogy az ügyintéző – amellet, hogy mélységes gyászukat figyelmen kívül hagyva megalázóan, lekicsinylőn és durván viselkedett velük – még csak részvétet sem nyilvánított nekik.

Szégyen, hogy ilyesmi megtörténhet. Még az idegen embertársunk irányába is ösztönösen kimutatunk valamiféle részvétet, empátiát, ha látjuk, hogy valami bántja. Úgy tőnik, ez a temetkezési vállalkozók esetében ma már nem követelmény. Pedig éppen ez az a hely, ahol a gyászolónak a legnagyobb szüksége lenne a lelki támaszra, hiszen friss, mély gyászában hivatalos ügyet kell intéznie. Ha itt nem nyújtanak neki segítőkészet, akkor hol?

M.Z.

{module [160]}